TIMP DE TREI ZILE LA PITEȘTI

FESTIVALUL SPORTULUI FEMININ

Începînd de azi și pînă duminică, Piteștiul va fi gazda unei manifestări inedite : „FESTIVALUL SPORTULUI FEMININ" — etapa județeană. Organizat de Consiliul județean al sindicatelor, în colaborare cu Comitetul județean al femeilor, Comitetul județean al U.T.C. și Consiliul județean pentru educație fizică și sport, festivalul a atras, în etapele anterioare, salariate, ucenice, eleve în practicarea unor sporturi ca sănius, schi, șah, tenis de masă, handbal, volei, popice, gimnastică artistică și orientare turistică.

În prima zi, vineri, la Casa de cultură a sindicatelor din Pitești va avea loc simpozionul **„Educația fizică și sportul, mijloace importante pentru întărirea capacității biologice și afirmarea femeii în viața socială".** Va fi prezentă, printre alți invitați, **Iolanda Balaș-Söter,** maestră emerită a sportului. Simbătă, începînd de la orele 15, după festivitatea de deschidere, vor începe, la diferite baze sportive din oraș, întreceri la disciplinele amintite. Manifestările sportive vor continua și duminică, în aceeași zi, de la ora 17, sala sporturilor din localitate urmînd a găzdui spectacolul cultural-sportiv **„Flori de primăvară",** la realizarea căruia își vor da concursul brigăzi artistice de la uzina de autoturisme, O.C.L. și C.E.I.L. și ansambluri de gimnastică artistică de la întreprinderile „Argeșana", „Textila" și de la Institutul pedagogic, liceul „Zinca Golescu", Școala profesională M.I.U. și formația de balet a Casei de cultură a sindicatelor.

Cu această ocazie, C.N.E.F.S. va organiza la Pitești un schimb de experiență și instruirea responsabililor comisiilor județene pentru sportul feminin.

DE CE NU MAI FURNIZEAZĂ LICEUL NR. 4 — CU PROGRAM DE EDUCAȚIE FIZICĂ — DIN TIMIȘOARA GIMNASTE DE PERFORMANȚĂ?

Există în municipiul Timișoara un liceu cu program de educație fizică unde se pregătesc gimnaști de performanță — Liceul nr. 4. De acolo, în perioada de aur a liceului, cînd funcționa ca profesoară tovarășa **Silvia Tcaciuc,** s-au ridicat pe treptele măiestriei gimnaste de frunte ale țării ca Gabriela Parisianu, Cristina Doboșan, Mariana Gheciov și altele.

Asta a fost o dată. N-au trecut prea mulți ani de atunci, este adevărat, dar tradiția creșterii marilor valori în gimnastica feminină timișoreană s-a pierdut pînă la dispariție. Doar un fel de foc de paie, cu aducerea în prim plan a unor eleve ca **Mariana Chereches** și surorile **Sanda** și **Nina Bacoș.** După aceea, un trist anonimat...

Faptul este cu atît mai ciudat, cu cît destinele gimnasticii feminine din acest liceu cu profil sportiv au fost încredințate unei foste eleve a școlii (de subliniat : o fostă gimnastă, dintre cele mai bune) devenită profesoară de educație fizică, **Elisabeta Radoslav.** Dar, iată, după aproape 4 ani de activitate în cadrul liceului, profesoara Radoslav nu reușește să continue tradiția : **dintre cele 66 de eleve cu care lucrează, în cadrul a patru grupe, n-a ridicat pe treptele performanței nici o sportivă ! Mai mult, la aproape toate concursurile de gimnastică organizate la nivelul municipiului sau județului, reprezentante ale Liceului nr. 4 — CU PROGRAM DE EDUCAȚIE FIZICĂ (S.N.) — ocupă poziții modeste.**

— De ce nu reușiți să restabiliți frumoasa tradiție în gimnastică a liceului dv ? Ce vă împiedică ?

— N-am cu cine. Copiii, fetele cu care lucrez nu prezintă o perspectivă reală pentru marea performanță.

— Asta înseamnă că la primirea în liceu, selecția a fost prea îngăduitoare...

— Nu m-am rezumat la selecția propriu-zisă, ci am căutat să-mi recrutez personal copii dintr-o serie de școli generale. Nici un rezultat.

— Și atunci ?...

— Muncesc, îmi fac datoria, dar rezultate deosebite nu voi reuși prea curînd... Poate, doar dacă secția de „sportivă" va fi orientată către „artistică". Acolo, poate, rezultatele vor fi altele...

Deci, după opinia profesoarei Elisabeta Radoslav, la Timișoara, există o penurie de talente în materie de gimnastică sportivă. Punctul acesta de vedere a fost exprimat în mod categoric. Oare așa să fie ?

Sîntem puși în situația să ne îndoim în fața unei asemenea opinii. De ce ? Pentru că, **LA ACELAȘI LICEU, un alt profesor de educație fizică, fără specializare în gimnastică, aproape de pragul pensionării** (dar cu inima tînără și neobosită cînd este vorba de a da la iveală elemente de perspectivă, numele său fiind Marin Trincă) **reușește lucruri deosebite : după ce a „scos" un candidat maestru, pe Liviu Murariu, sportiv susceptibil să intre în lotul național, precum și o serie de alți gimnaști de categoria I — Carol Covaci și Mihai Bresteanu, Alexandru Linschi și Mihai Bunica** (primii doi sînt studenți la Facultatea de educație fizică din Timișoara), **prof. Marin Trincă a dat la iveală o ECHIPA campioană la școli generale, anul trecut, și un campion absolut în aceeași competiție, pe Titus Popovici, elev în clasa a VII-a. Mai mult, din calculele specialiștilor timișoreni rezultă că echipa de „pitici" a prof. Trincă are toate șansele ca și în acest an școlar să repete performanța.**

★

Atunci, care este realitatea ? Se poate vorbi într-adevăr, în municipiul Timișoara de o penurie de talente în gimnastică ? Directorul Liceului nr. 4, **prof. Constantin Popa,** a ținut să ne precizeze :

„Noi am sesizat Inspectoratul școlar al municipiului despre situația dificilă a gimnasticii feminine ; anul trecut, în luna mai, după aceea înainte de începerea actualului an școlar. Sigur, soluția cea mai fericită ar fi ca în cadrul catedrei să lucreze un profesor cu mai multă experiență și autoritate. Ministerul Educației și Învățămîntului ne-a promis ca, din iunie a-nul acesta, la liceul nostru să fie încadrat prof. Norbert Kun, de la Liceul de gimnastică din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. A mai lucrat la noi, este un profesor cunoscut și apreciat..."

Deci, o soluție se poate găsi. Vrem să credem că Liceul nr. 4 din Timișoara va putea da și în gimnastica feminină elemente de nădejde. Așa cum face în alte discipline sportive.

Tiberiu STAMA

„CUPA DE CRISTAL"

ATLETISM

(Urmare din pag. 1)

lejul de a asista la debutul într-un ciclu olimpic (cu 2,04 la înălțime și 6,8 pe 50 m g) al lui Nikolai Avilov, cel care pe Olympia stadion din München a devenit campion al campionilor, ocupînd locul I la decatlon.

...La cea de a treia ediție, spectatorii întrecerilor „Cupei de cristal" au fost din nou privilegiați. În cele două reuniuni, care au strîns la start atleți din 7 țări, englezoaica Mary Peters, actuala campioană olimpică a pentatlonistelor, ne-a oferit un prim recital al multiplelor sale calități, cîștigînd la 50 m g cu 7,0 și la aruncarea greutății cu 16,40 m. Alături de ea — campionul european la greutate, maghiarul Vilmos Varju care, în condițiile improprii ale unui sector amenajat ad-hoc, a realizat totuși 18,08 m. Patru succese românești cu performanțe de bună valoare — Carol Corbu 16,62 m — triplusalt, S. Ioan 2,14 m — înălțime, V. Sărucan 7,79 m —lungime și Cornelia Popescu 1,83 m — înălțime — ne demonstrează că și reprezentanții noștri au început să se acomodeze cu acest gen de întreceri.

...Concursul din 1971 a fost mai sărac în nume sonore. Totuși el a prilejuit lui Carol Corbu un excelent rezultat pentru perioada respectivă, (16,64 m) la triplusalt, iar lui Adrian Gagea o memorabilă... aruncare a greutății peste 18 metri. Totodată am avut și posibilitatea de a urmări unul din primele starturi internaționale ale tînărului săritor sovietic Rustan Ahmetov, care a ridicat anul trecut ștacheta pînă la 2,25 m, fiind unul din puținii atleți din lume care au încercat să depășească și 2,30 m !...

...A 5-a ediție, cea de anul trecut, poate fi numită pe drept cuvînt ediția campionilor olimpici. În sala renovată și acoperită cu covorul roșu de **CORITAN** a alergat Renate Stecher (7,3 pe 60 m), campioana sprinterelor la München, a sărit la prăjină Wolfgang Nordwig (5,35 m și apoi tentativă de record mondial la 5,45 m) — sportivul care a întrerupt seria succeselor nord-americane într-o probă în care atleții de peste Ocean sînt specialiști, iar în cercul de aruncare a bilei de oțel s-a prezentat polonezul Wladyslaw Komar, care a produs una dintre marile surprize ale J.O. Tot cu acest prilej C. Corbu (16,85 m) l-a învins la triplusalt pe Georg Drehmel (R.D. Germană), medaliat cu argint la ultima olimpiadă, Valeria Bufanu a obținut 8,2 pe 60 m g, iar Viorica Viscopoleanu 6,40 m la lungime. Trofeele au revenit lui Wolfgang Nordwig și elveției Beatrix Rechner, care a învins-o pe Barbara Inkpen (Anglia) locul IV la J.O. și a sărit 1,85 m, producînd cea mai mare surpriză a concursului.

Ce ne rezervă a 6-a ediție a Cupei ? Vom afla simbătă și duminică luînd loc în tribunele sălii de la „23 August"... **(A. V.).**

PE FOILE DE CONCURS...

● **Ilona Gusenbauer,** fosta recordmană mondială la săritura în înălțime, și-a anunțat în ultimul moment dorința de a participa la „Cupa de Cristal". Săritoarea austriacă este la o doua vizită la București. În 1970 ea a concurat la „Cupa Europei", în grupa semifinală organizată în Capitala noastră și a cîștigat cu 1,85 m. Interesant de remarcat că în 1971, după ce a doborît recordul mondial al Iolandei Balaș, sărind 1,92 m, Ilona anunțase că va sări la „internaționalele" noastre dar s-a răzgîndit în ultimul moment (poate și datorită faptului că atunci Cornelia Popescu era în formă excelentă...). Cel mai bun rezultat al său este de 1,93 m — a doua performanță mondială a tuturor timpurilor — cifră obținută la începutul lui octombrie 1972, la cîteva zile după ce Iordanka Blagoeva sărise 1,94 m. În sală, cea mai bună performanță a Ilonei Gusenbauer este de 1,90 m.

● Lotul atleților sovietici participanți la „Cupa de Cristal" (7 sportivi) are în frunte pe aruncătorul de greutate **Valeri Volkin,** fost recordman al U.R.S.S., care deține o performanță de 20,34 m, realizată în 1971.

● Federația de atletism din Ungaria a trimis la București trei atleți: **Iudith Lendvay-Bognar,** posesoarea unui rezultat de 19,23 m la aruncarea greutății, „hurdlerul" **Lorand Milassin,** recordmanul țării la 110 mg cu 13,7 (alergător de valoarea lui N. Perța) și săritorul de lungime și triplusalt **Zoltan Cziffra,** care „valorează" peste 7,50 m la lungime și 16,20 m la triplusalt.

● Din cele 5 atlete din Bulgaria care vor participa la „Cupa de Cristal", cea mai valoroasă este **Ivanka Venkova,** care a alergat anul trecut 11,5 pe 100 m. Ea va participa la 60 m și lungime.

Vl. M.

MAI MULTĂ ATENȚIE PREGĂTIRII TACTICE INDIVIDUALE A HANDBALISTELOR (II)

Creșterea eficacității în aruncările la poartă de la distanță — un alt aspect care trebuie analizat și ameliorat — alături de ofensivitatea despre care am discutat în articolul precedent, vor determina echipele adverse să abandoneze apărările retrase și închise. Apărătorii vor fi obligați să „iasă" mai mult de pe semicerc. În asemenea condiții este evident faptul că jucătoarele de semicerc (mai ales pivoții) au un teren propice pentru a întreprinde o gamă mai largă și mai variată de acțiuni ce sînt specifice jocului lor. Dar nu este suficient. Jucătoarele acestor posturi trebuie să-și însușească temeinic întregul registru de acțiuni tactice și să le aplice în raport de situațiile de joc.

Acțiunile tactice ale jucătoarelor de semicerc pot fi sistematizate în trei grupe :

1. **Acțiuni pentru demarcajul direct.** Despre acestea nu vom discuta acum ; ele sînt foarte bine și detaliat tratate — descriptiv și metodic — în literatura noastră de specialitate (ex : pașii pivotului).

2. **Acțiuni întreprinse în scopul de a favoriza execuțiile coechipierelor.** Ele constau fie din executarea blocajelor la semicerc, pentru a face posibile aruncări la poartă de la distanță sau pătrunderi, fie din „deplasări măturătoare" prin care apărătorii direcți, angajați în marcaj strîns, sînt obligați să părăsească zona pe care se anticipează finalizarea sau o combinație de prefinalizare.

3. **Acțiuni de inițiativă în construcția mijloacelor tactice de bază la care pot participa jucătoarele de semicerc :** blocaje, paravane, dă și du-te, învăluiri. Execuția lor presupune o colaborare perfectă în care anticiparea și sincronizarea au roluri de o importanță deosebită.

După cum se observă, numărul acțiunilor tactice specifice jucătoarelor de semicerc este foarte mare și deci, în condițiile acestui material, nu este posibil să le descriem și să dăm indicații metodice privind antrenarea fiecăreia dintre ele. Facem, însă, cîteva recomandări jucătoarelor :

— să-și însușească un număr cît mai mare de acțiuni cuprinse în cele trei grupe amintite ; nivelul de însușire trebuie să corespundă capacității de aplicare în joc.

— să-și formeze obișnuința de a alege o acțiune, pentru o anumită situație, totdeauna în comparație cu alta (sau altele) considerînd-o pe cea aleasă ca superioară celorlalte.

— în orice acțiune pe care o întreprind să se străduiască să rezolve aceleași probleme despre care am discutat în prima parte (de unde, cînd, pe unde) cum să-și desfășoare acțiunile ?). Acestea reprezintă niște căi, evident nu singurele, prin care se poate contribui la creșterea eficienței jocului la semicerc, mai ales sub raportul colaborării tactice dintre cele două linii de atac unde — așa cum am remarcat — există unele rămîneri în urmă.

Puncte de vedere

Cu puține excepții, în echipele noastre nu există extreme de mare valoare, specializate pe aceste posturi pînă la nivelul la care să fie, în permanență, un pericol iminent pentru echipa adversă. În aceste condiții apărătorii de pe extreme sînt parțial degrevați de sarcinile lor directe și acordă ajutor mai mare apărătorilor centrali, fapt care bineînțeles, duce la îngreunierea sarcinilor de atac ale coechipierelor extremei. Nu același lucru s-ar întîmpla dacă, prin jocul lor, **fără și cu** minge, prin posibilitățile tehnico-tactice de finalizare din unghiuri mici, extremele și-ar obliga apărătorii direcți la un marcaj sever. **Care sînt cauzele care au generat** (trebuie să amintim că în handbalul nostru am avut, cu ani în urmă, extreme foarte valoroase și că această situație este doar de cîțiva ani) **și care întreține această stare de lucruri ?**

În primul rînd, o incorectă așezare în teren a extremelor determinată pe de o parte de necesitatea apropierii de interi (și ei joacă uneori prea spre centru), iar pe de altă parte pentru că din această poziție pot intra mai repede în circulație pe semicerc. Acestea sînt, doar în aparență, avantaje pentru ele ; în realitate ele renunță la o parte însemnată din sarcinile lor de post.

În al doilea rînd, bagajul sărac de acțiuni tactice de prefinalizare. Acestea trebuie să cuprindă fel de fel de înlănțuiri: fente de schimbări de direcție, de opriri și porniri bruște, de pase, de întoarceri (piruiete) etc., iar extremele să fie capabile să le aplice oportun și adecvat.

În al treilea rînd, ineficacitatea aruncărilor din unghiuri mici. Extrema trebuie **să-și** aprofundeze specializarea în aruncări la poartă pînă la limita exagerării, pentru a crește procentajul de aruncări reușite aproape de 100 la sută.

Sînt cunoscute toate procedeele de aruncare, specifice fiecărei extreme în parte. Este necesară numai o suplimentare a volumului de muncă în această direcție.

Cu cît aprofundăm mai mult analiza jocului extremelor, cu atît descoperim și alte cauze : jocul interilor deplasat mult spre centru, care nu le ajută, unele extreme nu corespund tipului somatic sau motric sau psihic cerințelor postului respectiv, o greșită organizare a circulațiilor în atac etc. Ne-am oprit asupra celor de mai înainte, considerînd că sînt mai importante și că remedierea lor va duce la ameliorarea eficienței jocului extremelor și implicit a întregului atac.

Insistînd asupra acestor probleme de tactică individuală nu trebuie să se interpreteze că tipul de interrelații între componentele antrenamentului handbalistelor, corespunzător actualei etape, este dominat de tactica individuală. Celelalte componente (pregătirea fizică, pregătirea tehnică, tactica de echipă, pregătirea psihologică și cea teoretică) au gradul lor de importanță indiscutabilă și trebuie avute în vedere. Consider, însă, că este nevoie să se acorde și pregătirii tacticii individuale o atenție mult mai mare ca pînă acum.

VALERIU GOGĂLTAN
lector universitar la I.E.F.S.

SCRIMĂ

SABRERII ROMÂNI LA TROFEUL MARTINI

La sfîrșitul acestei săptămîni, sabrerii noștri fruntași vor concura la Bruxelles unde se desfășoară tradiționala competiție de mare amploare : Trofeul Martini. Sub conducerea antrenorului **D. Mustață** au făcut deplasarea în capitala Belgiei patru trăgători cu o activitate mai îndelungată **(Dan Irimiciuc, Gh. Culcea, Dan Popescu, Al. Nilcă)** precum și tinerii **Ion Pop** și **Cornel Marin.** Înaintea plecării, antrenorul D. Mustață ne-a declarat că, în actualul stadiu de pregătire a lotului național, așteaptă să-l vadă pe Irimiciuc cît mai aproape de primii șase clasați, și să constate, la ceilalți, în ce măsură reușesc să-și valorifice experiența sau, în cazul tinerilor, dorința de afirmare.

BOX

SÎMBĂTĂ, O NOUĂ GALĂ LA DINAMO

Galele de box din Capitală continuă. Simbătă seara, de la orele 18, sala Dinamo va fi gazda unei noi reuniuni pugilistice la care participă boxeri fruntași. De data aceasta, sportivii dinamoviști vor primi replica pugiliștilor din Brăila. Gala va cuprinde 13 întîlniri dintre care nouă se vor disputa între boxerii seniori ai cluburilor **Dinamo București** și **Progresul Brăila.**

Dintre cei ce vor urca treptele ringului se remarcă **Paul Dobrescu** (va primi replica pugilistului brăilean **Costel Gutui**), **Simion Cutov, Remus Cosma, Sandu Mihalcea, Ion Vladimir** etc.

NATAȚIE

CUM FOLOSIM CONCURSURILE DE SELECȚIE DIN ACEASTĂ PERIOADĂ ?

Organizarea concursurilor de selecție, în afara calendarului competițional oficial, constituie una din măsurile prin care federația de specialitate încearcă să stimuleze pe sportivii fruntași în perioada pregătitoare, oferindu-le posibilități de întrecere directă cît mai dese. Totodată, asemenea dispute sînt considerate veritabile teste ale stadiului de pregătire a sportivilor fruntași înaintea unor întreceri cu caracter internațional.

Asemenea obiective a avut și F.R.N., cînd, după o îndelungată perioadă de vacanță competițională, a chemat la start pe toți campionii și recordmanii naționali, alături de cei mai talentați înotători ai „noului val", în piscina de 25 m de la Brăila. În intențiile antrenorului federal, prof. **Aurel Urmuzescu,** nu a stat doar selecționarea sportivilor pentru concursurile din primăvară, ci și un studiu mai amănunțit asupra producției principalelor secții, a posibilităților actuale pe care le au cei mai buni sportivi din diverse categorii de vîrstă.

Din păcate, scopul testului brăilean nu a fost atins decît într-o mică măsură. De altfel, întrecerile respective nu ne-au arătat decît — lucru pe care-l știam chiar dacă nu se organiza acest concurs — că înotul românesc poate conta la această oră pe cel mult 5—6 performeri.

Aflîndu-ne în luna februarie, deci în plină perioadă pregătitoare a primului ciclu, ne așteptam să-i vedem pe înotătorii noștri fruntași puși în situații de concurs cît mai dificile, cu două și chiar trei starturi într-o singură reuniune (așa cum se procedează în perioada respectivă în mai toate țările). În felul acesta ne-am fi putut alcătui o imagine mai corectă, în special asupra gradului de rezistență la efort mare, capitol la care majoritatea sportivilor noștri sînt încă deficitari. Cele mai elocvente exemple : Octavian Resler înotă 68,0 pe 100 m și numai 2:31,1 pe 200 m bras, Anca Groza obține 68,8 la 100 m și doar 2:30,6 la 200 m delfin. Chiar și recordul la 400 m mixt (4:48,6) al lui Dietmar Wetterneck este mai slab în comparație cu cel de la 200 m (2:13,5).

Din păcate însă antrenorii cluburilor din București, Reșița, Cluj, Ploiești și Oradea n-au înțeles utilitatea unor asemenea concursuri, menajîndu-și evident elevii prin înscrierea lor în cîte o singură probă (rareori două) de reuniune. A folosit această atitudine cu cevа sportivilor respectivi ? Părerea noastră este că prea puțin. E drept, am înregistrat șase noi recorduri naționale ; ne vom bucura însă înzecit dacă aceste recorduri vor fi îmbunătățite două săptămîni mai tîrziu, la Bremen (mica Olimpiadă de iarnă a înotătorilor) sau în competițiile oficiale din martie și aprilie.

Și încă un aspect al modului cum este înțeleasă participarea la un asemenea concurs. Aflînd că proba de 400 m liber este ultima din programul primei reuniuni, antrenorul F. König a cerut ca Eugen Almer să înoate singur această distanță la începutul concursului. Explicația antrenorului, acceptată (!) de antrenorul federal : **„Almer nu trebuie să aibă valuri în bazin** (n.r. create de concurenții mai slabi) **și să nu-și piardă încălzirea".** De această dată, Almer a înotat singur la început și a realizat un timp bun (4:10,6). Crede însă cineva că recordmanul nostru va beneficia de asemenea avantaje și la marile competiții ? Dacă da, atunci acesta (sau aceștia) se înșeală amarnic...

Adrian VASILIU

BALTA ALBĂ — UN TERITORIU NEVALORIFICAT PE DEPLIN

(Urmare din pag. 1)

ma de ce în acest perimetru al școlii, care polarizează sute de copii și tineri, cartierul nostru nu are un centru de sport și de joacă adecvat".

De altfel, ziarul nostru a mai semnalat această anomalie într-un material publicat în vara trecută.

AGREMENTULUI BUCUREȘTEAN — O SALBĂ DE LACURI

Continuîndu-ne raidul, am întîlnit pe șoseaua Cățelu, lîngă „Atelierul de fasonat armătură — Argila roșie" aparținînd de I.C.M. 2, un spațiu suficient de mare pentru ca cetățenii cvartalului din jur să poată amenaja aici terenuri de joacă și de sport, împrejmuite, unde copiii să fie feriți de traficul intens din această zonă. Deocamdată, pe terenul în cauză, zac grămezi de moloz și gunoaie, aduse acolo, după cum ni s-a spus, de șoferii acestei întreprinderi. Este cert că prezența unei asemenea unități cu toate adiacentele ei (nici ceea ce se vedea în incintă nu avea un aspect salubru) în mijlocul blocurilor a devenit anacronică.

Bulevardul Liviu Rebreanu desparte cele două lacuri, de nord și de sud, ultimele vestigii ale „Bălții Albe". Aceste lacuri sînt destinate, prin planul de sistematizare a Capitalei, să devină un important și atractiv centru de recreare pentru cetățenii cartierului și nu numai pentru ei. De altfel, lacul de nord este deja amenajat și înconjurat de un parc ce tinde să-și însumeze și posibilități de practicare a sportului. După cum ni s-a spus la Consiliul popular, și lacul de sud (care își așteaptă cam de mult rîndul, la această oră dinaintea primăverii oferind ochiului un peisaj dezolant) urmează să pășească pe urmele „fratelui" său mai vîrstnic. **Cine este direct interesat în această problemă ? Consiliul popular al sectorului 4 — principalul constructor, I.C.A.B. — întreprinderea de exploatare și cetățenii — în calitate de beneficiari. Toți acești factori trebuie să-și conjuge eforturile (bineînțeles, sprijiniți de către Consiliul popular municipal) pentru ca în anul 1973 această salbă de lacuri să intre în circuitul agrementului bucureștean.**

DE LA ASOCIAȚIA SPORTIVĂ DE CARTIER „TITAN" LA „PARCUL PIONIERILOR"

Blocurile Y 1 din cartierul Titan. Discutăm cu tov. **Constantin Eleftherescu,** împuternicitul asociației de locatari.

— Cunoaștem că din inițiativa locatarilor s-a înființat la dumneavoastră o asociație sportivă de cartier. Dispune ea de un minim de amenajări necesare ?

— Asociația sportivă „Titan", care deservește nu numai blocurile Y, ci și H-urile și B-urile (care înseamnă, de fapt, peste 10 000 de locatari) și-a propus ca scop inițial tocmai amenajarea unor terenuri sportive și de joacă. Dorinței cetățenilor i-a ieșit în întîmpinare Consiliul popular al sectorului nostru, destinîndu-ne un teren lîngă școala generală nr. 195. Aci, în pofida opoziției unor cetățeni care voiau să-și facă garaje, s-a nivelat și curățat terenul, prin muncă voluntară, fiind aduse, pentru început, cîteva aparate distractive pentru copii.

— Se opresc aici planurile dumneavoastră ?

— Bineînțeles că nu. Intenționăm să bituminizăm întreaga suprafață și să amenajăm terenuri de volei, baschet și o popicărie. După cum vedeți, vrem să atragem la exerciții fizic și mișcare toți cetățenii, indiferent de vîrstă. La această idee au și subscris locatarii noștri, membri ai asociației, achitîndu-și cotizațiile la zi.

Președintele asociației sportive, dr. **Adis Atanasiu,** a ținut să sublinieze **necesitatea stringentă a amenajării unor locuri special destinate jocurilor copiilor, pentru a se evita accidentele tragice, cum a fost cel petrecut anul trecut, cînd un copil a fost lovit mortal de o mașină în timp ce se juca pe aleile din preajma blocului.**

Gheorghe Ilinca, electrician la IDEB și tatăl unei fetițe de 9 ani, subscria la opinia doctorului Atanasiu, adăugînd că **locatarii acestui cvartal așteaptă îndeplinirea promisiunilor făcute de către Consiliul popular de sector privind terminarea amenajării terenurilor de joacă și sport. „Desigur, și noi cei ce locuim aici — ne-a spus dînsul — vom contribui prin munca noastră la diversele lucrări necesare".**

O asemenea inițiativă a cetățenilor, care și-a găsit inițial ecou la Consiliul popular, merită să fie finalizată, Sectoarele de gospodărie comunală și de spații verzi urmînd să acționeze cu mai multă consecvență și urgență.

Asemenea imperative ale momentului sînt necesare și în cazul **„Parcului pionierilor"** din B-dul L. Sălăjan. Amenajat în anul care a trecut, în intenția de a oferi tineretului terenuri de fotbal, baschet, tenis (unele bituminizate) și o viitoare pistă de atletism, această vastă suprafață s-a aflat de atunci, în marea majoritate a timpului, sub apă. Știut fiind faptul că terenul este sub nivelul solului și predispus, deci, la inundații, s-a prevăzut o stație de absorbție a apei. S-a construit clădirea, dar nu s-au procurat pompele ! Și, astfel, banii și munca investite acolo zac sub ape, iar tinerii așteaptă că vîntul să sbicească pămîntul...

INCREDIBILĂ UITARE A VÎRSTEI COPILĂRIEI

Iată-ne pe bulevardul Ion Șulea. Cu toată densitatea construcțiilor, s-a găsit posibilitatea realizării la două-trei blocuri, prin munca voluntară a cetățenilor și dotarea Consiliului popular, a unor terenuri de joacă. Cochete, curate, cu nisip și instalații adecvate vîrstei celor mici.

În scuarul din fața blocului cu nr. 53—57, am stat de vorbă cu **Maria Daniel,** mamă a doi copii. **„Eu, de fapt, nu locuiesc în acest bloc, ci vizavi la A 8. Mă atrage aci tocmai acest spațiu unde copiii mei se pot juca, pentru că la blocurile noastre, date în funcțiune de aproape patru ani, asemenea amenajări simple și utile nu există".**

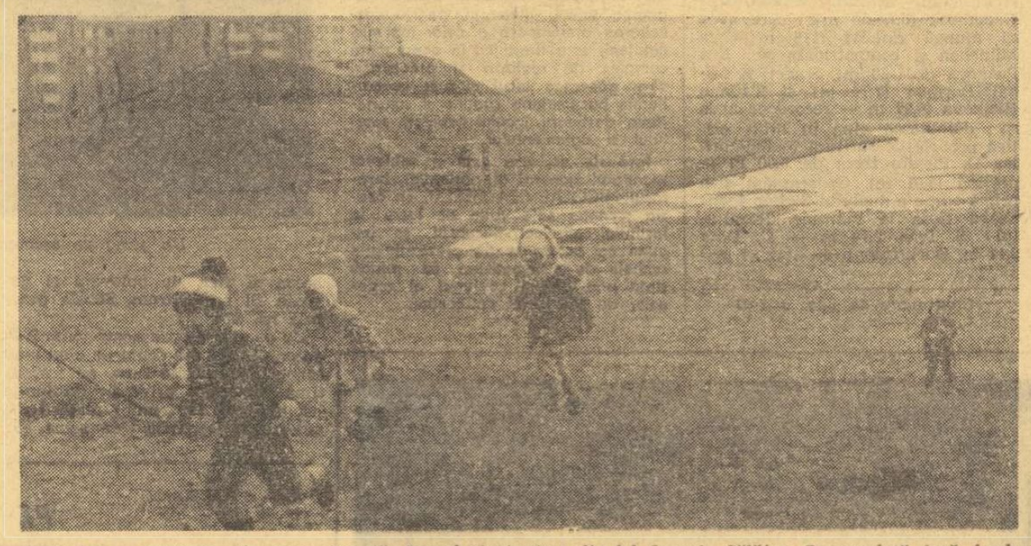

Acest loc se numește, din vara trecută, „Parcul pionierilor" din bd. Leontin Sălăjan. Deocamdată, însă, fondurile investite stau în... apă

Constituie, însă, toate locurile special amenajate pentru copii un prilej de bucurie și destindere ? Firesc, așa ar trebui să fie. Iată însă că unii intervin — brutal sau insidios — pentru schimbarea destinației acestora. **Pe un asemenea teren de joacă de pe strada Foișor, printre noile blocuri ridicate pe această veche arteră bucureșteană, într-o dimineață au fost găsite toate instalațiile metalice tăiate cu bomfaierul ! Mai trist decît această atitudine barbară ni s-a părut cuvîntul spus cu frică de cei mici, atunci cînd au fost întrebați, că pur și simplu, sînt amenințați și alungați dintr-un loc ce le-a fost destinat. Incredibilă uscăciune sufletească, incredibilă uitare a unei vîrste legate de bucuria jocului !**

Asemenea oameni au acționat direct și brutal. Alții au preferat „jalba în proțap" pentru a anula dreptul la joacă al copiilor. O hîrtie, semnată — zice-se — de locatarii **blocului B 3 bis din B-dul L. Sălăjan 18,** cere mutarea locului de joacă din spatele scărilor 6 și 7, invocînd **„buna gospodărire a spațiului verde".** Ce inimă bună au ! Nu i-ar fi interesat nimic, desigur, pe semnatarii jalbei, dacă joaca copiilor s-ar fi desfășurat în dreptul celorlalte scări...

Cei din **blocul de garsoniere 21 A din str. Reconstrucției** se lamentează că vor **„liniște, iarbă și flori",** cerînd desființarea terenului amenajat pentru copii (de părinții acestora !) la o distanță de 30 de metri de bloc. Desființarea terenului ar însemna, însă, și renunțarea la joacă a copiilor ? Bineînțeles că nu, cel mult aceștia mutîndu-și sediul pe asfaltul străzii. Ar fi aceasta o rezolvare ?

★

Acest raid-anchetă nu-și propune să tragă acum concluziile. În ziarul nostru de miine vom publica răspunsul Consiliului popular al sectorului 4 pe marginea celor constatate. Iar în numerele noastre viitoare vom continua investigațiile pe această temă de actualitate și în alte cartiere ale Capitalei.

VOLEI

ÎNTRUNIREA ANTRENORILOR DIN CAPITALĂ

Luni 26 februarie, ora 18, în sala de la etajul 8 a sediului C.N.E.F.S., Colegiul de antrenori al municipiului București invită pe toți antrenorii de volei din Capitală la o expunere a antrenorului federal **Nicolae Sotir.** Tema : **„Concluzii asupra ciclului olimpic 1969—1972. Direcțiile principale ale procesului de instruire pe ciclul olimpic 1973—1976".**

MECIURILE REPREZENTATIVEI ISRAELULUI

Se află în Capitală **reprezentativa masculină a Israelului** care efectuează un stagiu de antrenament în țara noastră. Cu această ocazie, oaspeții vor susține și cîteva partide de antrenament. Astfel, la 27 februarie vor întîlni formația **I.E.F.S.,** iar la 2 martie echipa campioană, **Dinamo**

CLASAMENTE... CLASAMENTE...

In urma partidelor de miercuri, clasamentele Diviziei A arată astfel :

MASCULIN

1. Dinamo	14	14	0	42 : 5	28
2. Steaua	13	11	2	35 : 13	24
3. I.E.F.S.	14	9	5	32 : 21	23
4. Viitorul	14	9	5	31 : 28	23
5. „U" Cluj	14	8	6	27 : 26	22
6. Univ. Craiova	13	7	6	27 : 24	20
7. Progresul	14	6	8	29 : 27	20
8. Rapid	13	6	7	29 : 28	19
9. C.S.U. Galați	14	5	9	25 : 31	19
10. Tractorul	14	4	10	16 : 37	18
11. Electra	14	2	12	13 : 39	16
12. Voința	13	1	12	9 : 36	14

Cele două meciuri restante se vor disputa după următorul program : Universitatea Craiova — Rapid la 7 martie, Steaua — Voința Arad la 19 martie.

FEMININ

1. Rapid	14	13	1	41 : 7	27
2. Dinamo	14	12	2	39 : 13	26
3. Penicilina	14	12	2	38 : 13	26
4. Medicina	14	9	5	32 : 19	23
5. Constructorul	14	8	6	27 : 21	22
6. I.E.F.S.	14	8	6	32 : 25	22
7. Univ. Timișoara	14	7	7	26 : 27	21
8. „U" Cluj	14	6	8	24 : 30	20
9. Farul	14	4	10	15 : 33	18
10. Ceahlăul	14	2	12	10 : 38	16
11. C.S.M. Sibiu	14	2	12	9 : 38	16
12. Univ. București	14	1	13	12 : 41	15

ÎN FAȚA FILEULUI

București. Ambele meciuri vor avea loc în sala Floreasca și vor începe la ora 18.

ÎN CAPITALĂ LA SFÎRȘIT DE SĂPTĂMÎNĂ

Iată programul meciurilor de volei programate simbătă și duminică în București :

SIMBĂTĂ, **sala Progresul, de la ora 16,30:** Flacăra roșie — I.T.B. (B, f), A.S.E. — Viitorul (B, f), Progresul — I.E.F.S. (A, m).

DUMINICĂ, **sala Giulești, de la ora 9 :** I.E.F.S. — C.S.M. Sibiu (A, f), Rapid — Dinamo (A, f), Locomotiva — Unirea Tricolor Brăila (B, m); **sala Constructorul, de la ora 10,30 :** Constructorul — Farul (A, f), Aurora — Farul (B, m); **sala Floreasca, de la ora 16,30:** Electra — Steaua (A, m), Spartac — C.P.B. (B, f).

COMPLETĂRI LA CRONICILE DE IERI

Două din partidele disputate miercuri în cadrul campionatului masculin s-au încheiat tîrziu seara și din această cauză nu am putut publica amănunte. Iată-le acum

UNIV. CRAIOVA — „U" CLUJ 3—0. Atacului în forță al craiovenilor, în care au excelat Braun, Bojan și Drăgan, i-a fost opusă o rezistență palidă din partea clujenilor, echipă în care doar Bălaș s-a străduit să facă ceva, dar a fost insuficient ajutat de colegi. Cel mai disputat — setul al doilea, în care craiovenii au etalat frumoase calități. În ultimul, gazdele au condus cu 13—3 dar, slăbind ritmul, au permis oaspeților să se apropie. Cu un finiș mai bun, craiovenii au cîștigat la 10. Au arbitrat foarte bine : A. Dinicu și I. Covaci — București. **(St. Gurgui-coresp.)**

VIITORUL BACĂU — PROGRESUL BUCUREȘTI 3—2. N-a lipsit mult ca meciul să se încheie cu o mare surpriză. Viitorul, care pornea favorită, s-a considerat prea devreme învingătoare. După 2—0 la seturi, băcăuanii nu s-au mai concentrat suficient dînd posibilitate oaspeților să egaleze. Luptă aprigă în setul al cincilea, bucureștenii, conduși cu 6—1, au ținut pasul pînă la 9 11, apoi s-au resimțit după efortul depus. Au condus foarte bine : E. Ududec — Tr. Măgurele și C. Pitaru — Sibiu. **(I. Iancu-coresp.).**